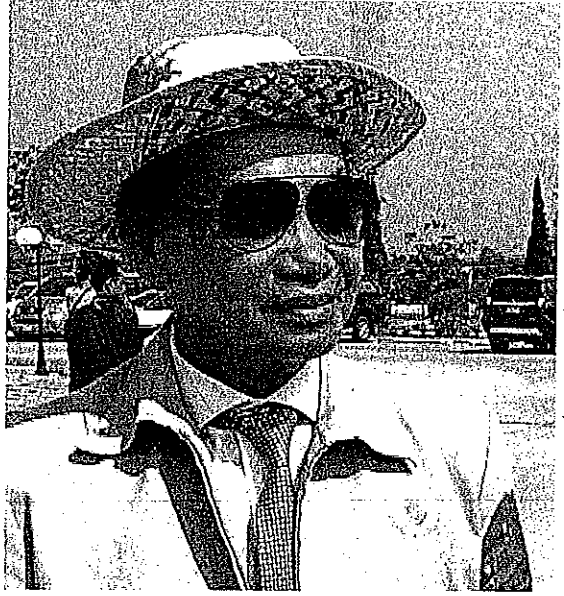

MIC	MATICHOH INFORMATION CENTER	Subject Heading :
Source :	มติชน	
Date : 25 ก.ย. 2561	Page : 2,11	No: 61309492

ชำนาญ รวีวรรณพงษ์

แจ้งกรณีศาลชะงืดเจรจา ปมถูกยื่นร้องถอดพ้น'ก.ต.'

หมายเหตุ - นายชำนาญ รวีวรรณพงษ์ ประธานแผนกคดีล้มละลายในศาลฎีกา และกรรมการตุลาการศาลยุติธรรม (ก.ต.) ชั้นฎีกา ยื่นหนังสือ 13 หน้าชี้แจงกรณีที่ถูกผู้พิพากษา 1,734 คน ยื่นถอดถอนออกจากตำแหน่ง ก.ต.ในชั้นศาลฎีกา ต่อผู้อำนวยการสำนักคณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรม เพื่อปฏิบัติตามขั้นตอนกฎหมายต่อไป มติชนนำรายละเอียดข้อ 6-7 ตีพิมพ์ในพื้นที่นี้ ย่านคำชี้แจงฉบับเต็มทั้ง 9 ข้อที่ https://www.matichon.co.th/local/crime/news_1145612

คดีนี้โจทก์ฟ้องจำเลยฐานยกยอกทรัพย์ของบริษัทซึ่งเป็นทรัพย์สินมรดก ภรรยาของหมกับโจทก์และจำเลยในคดีดังกล่าวเป็นพี่น้องร่วมบิดามารดา บิดามารดาหมายให้ภรรยาหมจดทะเบียนจัดตั้งบริษัท มีบิดา มารดา และภรรยาหม กับโจทก์และจำเลยเป็นผู้ถือหุ้น โดยบิดาเป็นกรรมการบริษัท ต่อมาเมื่อบิดาป่วย มารดากับภรรยาของหมและโจทก์จึงมอบหมายให้จำเลยเป็นกรรมการบริษัทแทนบิดา ต่อมาบิดาถึงแก่กรรม ศาลมีคำสั่งตั้งมารดาเป็นผู้จัดการมรดก ปี 2557 มารดาถึงแก่กรรม ภรรยาหมมอบหมายให้โจทก์ร้องขอเป็นผู้จัดการมรดก ศาลมีคำสั่งตั้งโจทก์และจำเลยกับหลานสาวอีกหนึ่งคนร่วมกันเป็นผู้จัดการมรดกของมารดา

ต่อมาภรรยาของหมในฐานะทายาทและผู้ถือหุ้นของบริษัทมอบหมายโจทก์ฟ้องจำเลยซึ่งเป็นกรรมการบริษัทและทายาทผู้ครอบครองทรัพย์สินของบริษัทซึ่งเป็นทรัพย์สินมรดกเป็นคดีอาญาหลายคดีทั้งที่ศาลจังหวัดฉะเชิงเทราและศาลอื่นในหลายฐานความผิด เช่น ฐานเบิกความเท็จ ยกยอกทรัพย์มรดกและทรัพย์สินของบริษัทซึ่งเป็นทรัพย์สินมรดก เพื่อเรียกทรัพย์สินแก่กองมรดกเพื่อแบ่งปันแก่ทายาท และฐานตั้งบริษัทค้าขายแข่งขันทับธุรกิจของ บริษัท คดีทั้งหมดนี้จึงเป็นคดีที่ภรรยาหมมีส่วนได้เสียโดยตรง บัญหาว่าหมมีส่วนได้เสียหรือไม่ คำตอบโดยเปรียบเทียบง่าย ๆ จะเห็นได้ชัดแจ้งว่า หากคดีทั้งหมดนี้ขึ้นมาสู่ศาลฎีกา หมไม่อาจพิจารณาพิพากษาคดีได้เพราะเป็นผู้มีส่วนได้เสียในคดี หมจึงไม่ใช่เป็นเพียงสามีของโจทก์เท่านั้นดังที่นายสืบพงษ์ (ศรีพงษ์กุล อธิบดีผู้พิพากษาศาลภาค 2) กับพวกปิดเบือน นายสืบพงษ์กับพวกรู้อยู่แล้วว่าประมวลจริยธรรมข้าราชการตุลาการ ข้อ 31 บัญญัติว่า "ผู้พิพากษาจักต้องไม่รับแต่งตั้งเป็นผู้แทนในการดำเนินคดี หรือรับเป็นผู้เรียง ผู้เขียน ผู้พิมพ์คำคู่ความ คำร้อง คำขอ หรือคำแถลงในคดีใดๆ

ผู้พิพากษาจักต้องไม่รับปรึกษาคดีความ หรือเรื่องซึ่งอาจจะเป็นคดีความขึ้นได้ และไม่รับเป็นผู้ร่าง ผู้เขียน ผู้พิมพ์ หรือพยานในพินัยกรรมหรือนิติกรรมอื่นใด ไม่ว่าเพื่อสินจ้างรางวัลหรือไม่ เว้นแต่เป็นกรณีที่ว่าผู้พิพากษาเอง คู่สมรส คู่บุพการี ผู้สืบสันดานของตน หรือญาติสืบสายโลหิตหรือเกี่ยวพันทางแต่งงานซึ่งผู้พิพากษาถือเป็นญาติสนิท มีส่วนได้เสียในคดีหรือเรื่องนั้นโดยตรง" เมื่อรู้อยู่แล้วว่าหมและภรรยาหมมีส่วนได้เสียในคดีทั้งหมดนี้โดยตรง แต่ก็ยังพยายามปิดเบือน

คดีทั้งหมดนี้เริ่มฟ้องตั้งแต่ปี 2559 สำหรับคดีที่ศาลจังหวัดฉะเชิงเทราเป็นคดีที่มูลค่าทรัพย์สินพิพาทกว่า 2,000 ล้านบาท และเป็นที่ตั้งโรงงานสมัยที่หมเป็น ก.ต.ชั้นศาลอุทธรณ์เคยมีนายตำรวจชั้นผู้ใหญ่ร้องเรียนเกี่ยวกับคดีที่ศาลจังหวัดฉะเชิงเทรา เป็นคดีสำคัญที่ประธานศาลฎีกาหลายท่านรับรู้หมจึงต้องระมัดระวังเป็นพิเศษ เจ้าของสำนวนเดิมปฏิบัติหน้าที่ให้ความเป็นธรรมทุกฝ่าย ไม่มีปัญหาในการพิจารณาคดี ไม่มีเรื่องดังที่นายสืบพงษ์กับพวกแต่งเรื่องขึ้น และไม่มีเรื่องที่ว่าผู้พิพากษาเจ้าของสำนวนเดิมเบียดและย้ายหนีคดีนี้ดังที่นายสืบพงษ์ให้ถ้อยคำต่ออนุ ก.ต.ซึ่งเจ้าของสำนวนเดิมให้ถ้อยคำยืนยันว่าไม่ได้เบียดและหนีคดีนี้ แต่เป็นการย้ายตามวาระ ตั้งใจจะเขียนคำพิพากษาให้เสร็จก่อนโยกย้าย ต่อมาเมื่อเจ้าของสำนวนเดิมโยกย้ายตามวาระ 1 เมษายน 2561 และนางสาวมณี สุขผล มาเป็นผู้พิพากษาเจ้าของสำนวนแทน วันที่ 21 มิถุนายน 2561 ซึ่งเป็นวันนัดสืบพยานจำเลย และเป็นวันแรกที่นางสาวมณี ทำหน้าที่จำเลยขอให้สืบตัว

จำเลยให้เสร็จภายในวันเดียวกัน ทั้งที่ก่อนหน้านี้จำเลยเคยยื่นคำร้องขอให้เจ้าของสำนวนเดิมจำหน่ายคดีชั่วคราว แต่เจ้าของสำนวนเดิมมีคำสั่งยกคำร้องเพราะไม่มีเหตุและคดีที่ศาลอื่นจำเลยก็มีพฤติการณ์ประวิงคดี จึงเป็นเรื่องแปลกมากที่คดีนี้จำเลยขอให้ศาลสืบจำเลยซึ่งเป็นปากสุดท้ายให้เสร็จภายในวันเดียว และแปลกยิ่งขึ้นเมื่อนางสาวมณีนัดสืบพยานจำเลยตอบคำถามค้านทนายโจทก์ ต่อในวันรุ่งขึ้น เนื่องจากโจทก์ก็มีคำถามจำนวนมาก แต่จำเลยไม่คัดค้าน ทั้งที่ปกติจำเลยจะขอวันยาว 2-3 เดือน

วันศุกร์ที่ 22 มิถุนายน 2561 เวลา 13.30 นาฬิกา ทนายโจทก์ได้ถามค้านจำเลย นางสาวมณีบันทึกคำเบิกความด้วยเสียงเบา เมื่อทนายโจทก์หันไปมองว่านางสาวมณีบันทึกคำเบิกความเสร็จแล้วหรือไม่ นางสาวมณีจะบอกให้ทนายโจทก์ถามค้านจำเลยต่อไป ขณะที่ทนายโจทก์ถาม นางสาวมณีจึงบันทึกด้วยเสียงเบาจนทนายโจทก์ก็ไม่สามารถรู้ได้ว่าบันทึกคำเบิกความจำเลยว่าอย่างไร บันทึกตรงกับที่จำเลยเบิกความและครบถ้วนในสาระสำคัญหรือไม่ เป็นเหตุให้ทนายโจทก์ไม่อาจโต้แย้งได้เพราะไม่รู้ว่านางสาวมณีบันทึกคำเบิกความจำเลยหรือไม่และบันทึกว่าอย่างไร แต่ที่ทนายโจทก์สามารถถามค้านจำเลยต่อไม่ได้นั้นก็เนื่องจากได้เตรียมคำถามมาเป็นจำนวนมากแล้ว จนเมื่อเสร็จการพิจารณาและฟังคำเบิกความ ทนายโจทก์รีบโทรศัพท์บอกหมว่านางสาวมณีไม่บันทึกคำเบิกความที่จำเลยตอบคำถามค้านและบันทึกคำเบิกความไม่ตรงกับที่จำเลยเบิกความ หมบอกว่าจะดูบันทึกคำเบิกความก่อน

วันจันทร์ที่ 25 มิถุนายน 2561 ทนายโจทก์ได้ขอคัดถ่ายสำเนาคำเบิกความของจำเลยที่ตอบคำถามค้านของทนายโจทก์จากศาลมาให้หมดู หมอ่านแล้วปรากฏว่าเป็นดังที่ทนายโจทก์แจ้งแก่หมทราบ ตัวอย่างเช่น

ทนายโจทก์ถามค้านจำเลยว่า ที่จำเลยอ้างว่าขายที่ดินได้กำไร 20 ล้านบาท และได้ค่าตอบแทนจากการช่วยผู้ใหญ่ขายที่ดินเนื้อที่ 160 ไร่ ราคาไร่ละ 6 ล้านบาท ได้รับค่าตอบแทนเป็นเงิน 50 ล้านบาทนั้น จำเลยมีโฉนดที่ดินหรือมีหลักฐานใดมาแสดง จำเลยตอบว่า "ให้ทนายโจทก์ไปหาเอง" แต่นางสาวมณีก็ไม่บันทึก ทั้งที่รู้ว่าเป็นประเด็นสำคัญในคดีเกี่ยวกับแหล่งที่มาของเงินได้ที่จำเลยอ้างว่ามีจริงตามที่จำเลยอ้างหรือไม่ เนื่องจากทนายโจทก์กำลังจะถามค้านเพื่อทำลายน้ำหนักพยานจำเลยที่ว่าจำเลยมีแหล่งที่มาของเงินได้อื่นเพื่อนำมาซื้อที่ดินพิพาทนี้ ไม่ใช่เงินของบริษัทที่โจทก์และภรรยาหมมีสิทธิในฐานะทายาทหรือที่ดินพิพาท หรืออีกนัยหนึ่งคือเพื่อพิสูจน์ที่ดินพิพาทเป็นที่ดินทรัพย์สินมรดก ไม่ใช่ที่ดินที่จำเลยใช้เงินส่วนตัวของจำเลยไปซื้อ

ดังนั้นคำถามเกี่ยวกับแหล่งที่มาของเงินจึงเป็นประเด็นสำคัญในคดีนี้ และการที่จำเลยตอบว่า "ให้ทนายโจทก์ไปหาเอง" แสดงให้เห็นว่าจำเลยไม่มีหลักฐานที่มาของเงินที่จะนำมาซื้อที่ดินนี้ แต่ปรากฏว่านางสาวมณีไม่ยอมบันทึกคำถามและคำเบิกความดังกล่าว

ต่อมา เมื่อทนายโจทก์ถามค้านจำเลยโดยให้อธิบายเกี่ยวกับผู้ซื้อและผู้ขายและวิธีการซื้อขายที่ดินที่ทำให้จำเลย

ได้กำไรถึง 20 ล้านบาท นางสาวมณีไม่บันทึกคำเบิกความของจำเลยตามที่ได้อธิบายแต่กลับบันทึกแบบสรุปความว่า "ทนายโจทก์ถามจำเลยให้เบิกความถึงขั้นตอนในการไปดูที่ดิน การติดต่อผู้ซื้อผู้ขาย จำเลยสามารถบรรยายเล่าเหตุการณ์ที่ไปดูที่ดิน โดยบอกกล่าวว่ามีกรณีปิดประกาศขายที่ดิน มีการตรวจสอบที่ดินก่อนที่จะนำไปบอกกล่าวขายต่อ มีการต่อรองราคารวมถึงเบิกความว่าในการเขียนสัญญามัดจำมีนาย... เป็นผู้เขียนสัญญาให้" การบันทึกเช่นนี้ไม่อาจถือว่าเป็นการบันทึกคำเบิกความพยาน เพราะไม่ได้สาระถูกต้องครบถ้วนตามที่พยานเบิกความต่อศาล แต่เป็นการที่นางสาวมณีได้วินิจฉัยคำเบิกความของจำเลยที่ตอบคำถามค้านของทนายโจทก์ไว้ในคำเบิกความของจำเลยแล้ว ซึ่งผิดขั้นตอน

เพราะการจะวินิจฉัยคำเบิกความพยานนั้นจะกระทำได้อีกต่อเมื่อท่านเขียนคำพิพากษา

ประมวลจริยธรรมข้าราชการตุลาการ ข้อ 10 ก็บัญญัติไว้อย่างชัดเจนว่า "การบันทึกคำเบิกความต้องได้สาระถูกต้องครบถ้วนตามคำเบิกความ" หากถามนางสาวมณีในวันนั้นว่าทนายโจทก์ถามค้านจำเลยว่าอย่างไร จำเลยเบิกความตอบคำถามค้านว่าอย่างไร นางสาวมณีมีพยานหลักฐานได้ว่าทนายโจทก์ถามค้านจำเลยว่าอย่างไร และจำเลยเบิกความตอบคำถามค้านว่าอย่างไร ทั้งการที่นางสาวมณีบันทึกว่า "จำเลยสามารถบรรยายเล่าเหตุการณ์..." ซึ่งเป็นการวินิจฉัยไปแล้วว่าศาลเชื่อคำเบิกความของจำเลยว่ารับฟังได้ ทั้งๆ ที่การถามคำถามค้านก็เพื่อทำลายน้ำหนักพยานให้เห็นข้อเท็จจริงแตกต่างไปจากที่จำเลยเบิกความว่าได้กำไรจากการซื้อขายที่ดินจำนวนมากนั้นไม่ใช่เรื่องจริง ไม่มีการซื้อขายที่ดินดังที่อ้าง

เช่นนี้แล้วการที่นางสาวมณีไม่บันทึกข้อเท็จจริงตามคำเบิกความจำเลย แต่สรุปว่าจำเลยสามารถบรรยายเล่าเหตุการณ์...ดังกล่าวผู้พิพากษาอื่นหรือศาลสูงกรณีที่มีการอุทธรณ์ฎีกาจะเห็นข้อเท็จจริงที่จำเลยเบิกความได้อย่างไร เพราะไม่มีข้อเท็จจริงหรือรายละเอียดตามที่จำเลยเบิกความ และจะฟังข้อเท็จจริงแตกต่างจากที่นางสาวมณีบันทึกไว้ได้อย่างไร หรือเห็นพิรุณของจำเลยได้อย่างไร เช่นศาลสูงจะรู้ได้อย่างไรว่าจำเลยติดต่อผู้ซื้อผู้ขายที่ดินจริงหรือไม่อย่างไร มีการปิดประกาศขายที่ดินอย่างไร มีการตรวจสอบที่ดินก่อนที่จะนำไปบอกกล่าวขายต่ออย่างไร มีการต่อรองราคากันอย่างไร ใต้ราคาตามที่จำเลยอ้างหรือไม่ นาย...เขียนสัญญามัดจำอย่างไร ข้อเท็จจริงถูกต้องเป็นดังที่นางสาวมณีวินิจฉัยไว้ในบันทึกคำเบิกความพยานหรือไม่

คำถามค้านนายโจทก์และคำเบิกความของจำเลย
ตอบคำถามค้านนายโจทก์ดังกล่าวว่า นางสาวมณีรัฐอยู่
แล้วว่าเป็นประเด็นสำคัญที่จะพิสูจน์ว่าจำเลยมีแหล่งที่มา
ของเงินได้จริงหรือไม่ นางสาวมณีเคยเป็นพนักงานความ
มาก่อน ยิ่งปัจจุบันเป็นผู้พิพากษาหัวหน้าคณะชั้นต้น มี
ประสบการณ์ทำงานมากกว่า 15 ปี ย่อมต้องรู้ดีว่าการ
ตามคำเป็นกลโกลสำคัญของระบบกล่าวหาที่จะนำไปสู่
การพิสูจน์ความจริง การที่ไม่ยอมบันทึกหรือบันทึกไม่ได้
สาระครบถ้วนเช่นนี้ถูกต้องหรือไม่ และทำให้ฝ่ายโจทก์เสีย
เปรียบหรือไม่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งคำถามที่เกี่ยวกับประเด็น
แห่งคดีหรือที่เกี่ยวข้องกับประเด็นแห่งคดี นางสาวมณีใช้
ดุลพินิจที่จะไม่บันทึกคำเบิกความไม่ได้

เมื่ออ่านคำเบิกความจบ ผมได้โทรศัพท์ถึงเลขาธิการ
สำนักงานศาลยุติธรรม ว่าโจทก์จะร้องเรียนผู้พิพากษา
จะต้องร้องเรียนไปที่ท่านประธานศาลฎีกาหรือเลขาธิการ
สำนักงานศาลยุติธรรม นายสรวิศ (เบญจกุล เลขาธิการ
ศาลยุติธรรม) แจ้งว่าให้ร้องเรียนมาที่ท่าน เพราะ
เลขาธิการสำนักงานศาลยุติธรรมต้องรายงานประธาน
ศาลฎีกา ผมจึงแจ้งเพียงชื่อ นางสาวมณี และศาล
จังหวัดฉะเชิงเทรา โดยยังไม่ได้แจ้งรายละเอียดของเรื่อง
เนื่องจากจะส่งเป็นหนังสือ

หลังจากนั้นนายสืบพงษ์ โทรศัพท์หาผม รุ้รายละเอียด
ของคดีเป็นอย่างดี แก่ตัวแทนนางสาวมณีและขอว่าอย่า
ร้องเรียน และจะส่งรองอธิบดีผู้พิพากษาศาล 2 มาร่วม
พิจารณาคดีด้วยเพื่อเป็นการแก้ไขปัญหา แต่ผมยืนยัน
ว่าจะร้องเรียนการปฏิบัติหน้าที่ของนางสาวมณี ต่อมา
ผมปรึกษารายาและโจทก์ว่าคดีของครอบครัวอย่าให้ผู้
พิพากษาต้องเดือดร้อนเลย ปล่อยให้เป็นการของนางสาว
ไปเอง เพราะอธิบดีจะส่งรองอธิบดีไปร่วมนั่งพิจารณาคดี
อยู่แล้ว วันรุ่งขึ้นผมโทรศัพท์บอกนายสรวิศว่าจะไม่ร้อง
เรียนการปฏิบัติหน้าที่ของนางสาวมณีแล้ว ไม่ต้องการ
ให้ผู้พิพากษาต้องมาเดือดร้อนเพราะเรื่องของครอบครัว
ผม นายสรวิศยังขอบคุณผมว่า อาจารย์ทำบุญให้แก่
นางสาวมณี อาจารย์จะได้ใช้เวลาที่ประโยชน์ให้แก่ศาล
ยุติธรรมอีกมาก

ต่อมาวันที่ 2 กรกฎาคม 2561 ซึ่งเป็นวันนัดสืบพยาน
จำเลยต่อมา นายสืบพงษ์ไม่ส่งรองอธิบดีผู้พิพากษาศาล 2
มาร่วมพิจารณาคดี นางสาวมณีก็ปฏิบัติเช่นเดิมอีก คือ
บันทึกเสียงเบาจนนายโจทก์ไม่สามารถรู้ได้ว่านางสาวมณี
บันทึกคำเบิกความอย่างไร และคำถามไหนบันทึกหรือไม่
บันทึก หรือถามทนายโจทก์ว่า "เกี่ยวอะไร" จนจำเลยซึ่งเป็น
พยานเบิกความอยู่นั้นได้นำคำพูดของนางสาวมณีว่า
"เกี่ยวอะไร" มาย้อนถามทนายโจทก์ทุกคำถาม จนกระทั่ง
ทนายโจทก์และจำเลยได้เถียงกันตลอดเวลา ทนายโจทก์
ว่าความได้ประมาณ 1 ชั่วโมง จึงขออนุญาตออกไปนอก
ห้องพิจารณา เพราะเห็นว่าไม่มีประเด็นที่จะว่าความต่อ
ไป ผมขอให้ทนายโจทก์ว่าความต่อ แต่ทนายโจทก์ยืนยัน
ไม่ยอมว่าความ และขอให้ผมดำเนินคดีแก่นางสาวมณี แต่
สุดท้ายก็ยอมกลับมาว่าความต่อ

เมื่อเสร็จการพิจารณาคดีช่วงเช้า ทนายโจทก์โกรธผม
ที่ไม่ดำเนินการใดๆ แก่นางสาวมณีทั้งที่เป็น ก.ต. และเห็น
การปฏิบัติหน้าที่ในลักษณะนี้ ทั้งอธิบดีก็ไม่ส่งรองอธิบดีมา
ดูแลตามที่บอก ทำให้นางสาวมณียังปฏิบัติเช่นเดิมอีก
ผมขอให้ทนายโจทก์ว่าความต่อในช่วงบ่ายเนื่องจากเกรง
ว่าคดีจะเสียหายแล้วค่อยร้องเรียนและคัดค้านผู้พิพากษา
ทนายโจทก์บอกว่าไม่ต้องห่วง คดีมันเสียหายไปแล้วและ
ยืนยันว่าขอถอนตัว ให้ผมหาทนายสำหรับคดีนี้ใหม่ จาก
นั้นทนายโจทก์เขียนคำร้องขอถอนตัวมอบฉันนะให้ผู้รับ
มอบฉันนะไปยื่นต่อหน้าบัลลังก์เพื่อเสนอศาล จากนั้นในช่วง
บ่าย ไม่มีมีการพิจารณาคดีผมและผู้รับมอบฉันนะหนึ่ง
รอบรับคำสั่งเกี่ยวกับการถอนทนายและวันนัด

ระหว่างนั้น นายพัลลภ มั่นดี ผู้พิพากษาหัวหน้า
ศาลจังหวัดฉะเชิงเทรา นางสาวมณี และนางสาวตรีทิพย์
วิเศษจินดา ลงมา นายพัลลภ ให้นำบัลลังก์โทรศัพท์
ตามทนายโจทก์ให้กลับมว่าความต่อทั้งที่ทนายโจทก์ขอ
ถอนตัว หน้าบัลลังก์ออกไปโทรศัพท์ สักพักกลับมาบอก
นายพัลลภว่าทนายโจทก์บอกขอถอนตัวแล้วไม่กลับมา
และมีผู้รับมอบฉันนะรองฟังคำสั่งอยู่ นายพัลลภจึงถาม
ทนายจำเลยว่าจะคัดค้านที่ทนายโจทก์ขอถอนตัวหรือไม่
ทนายจำเลยบอกว่าไม่ได้คัดค้าน นายพัลลภ นางสาวมณี
และนางสาวตรีทิพย์ได้กลับขึ้นไป ส่วนจำเลยและทนาย
จำเลยออกไปนอกห้องพิจารณาคดี สักพักหนึ่งนายพัล
ลภ นางสาวมณีและนางสาวตรีทิพย์ได้กลับลงมาอีกครั้ง
นายพัลลภถามจำเลยว่าจะคัดค้านหรือไม่ จำเลยแถลงว่า
เนื่องจากทนายโจทก์ไม่ตามคำแล้วก็ถือว่าไม่ได้ติดใจถาม
ค้าน จึงมีความประสงค์จะขอให้ทนายจำเลยถามถึงตัว
จำเลยต่อเพื่อคดีจะได้เสร็จสิ้น นายพัลลภให้เลื่อนคดีไป

ต่อมาวันที่ 3 สิงหาคม 2561 ซึ่งเป็นวันนัดพร้อมและ
นัดสืบพยานจำเลย โจทก์มอบฉันนะให้ผู้รับมอบฉันนะ
ไปยื่นคำร้องคัดค้านนางสาวมณีว่าโจทก์ได้ร้องเรียนการ
ปฏิบัติหน้าที่ของนางสาวมณีและจะขอให้ท่านประธาน
ศาลฎีกาโอนคดีไปศาลอื่น จึงขอคัดค้านการปฏิบัติหน้าที่
ของนางสาวมณีและขอให้เลื่อนคดีไปเพื่อรองฟังคำสั่งของ
ประธานศาลฎีกาเรื่องการโอนคดี แต่นางสาวมณียังคง
ออกนั่งพิจารณาคดีร่วมกับนางสาวตรีทิพย์และนายวรวิ
ถาวรศิริ รองอธิบดีผู้พิพากษาศาล 2 ทั้งๆ ที่นางสาวมณี
ทราบอยู่แล้วว่าโจทก์ได้ร้องเรียนการปฏิบัติหน้าที่ของตน
และในวันที่ 31 กรกฎาคม 2561 นางสาวมณี นายพัล
ลภ นายสืบพงษ์และนางสาวตรีทิพย์ มาให้ถ้อยคำต่อ
อนุ ก.ต.เป็นปฏิปักษ์ต่อผม

เมื่อโจทก์คัดค้าน นางสาวมณีจึงถอนตัว เปลี่ยนผู้
พิพากษาเจ้าของสำนวนและองค์คณะ จากนั้นเจ้าของ
สำนวนและองค์คณะใหม่พร้อมด้วยนายวรวิธรขึ้น
พิจารณาคดีได้สั่งคำร้องของทนายโจทก์และคำร้องขอ
เลื่อนคดีของโจทก์ว่า ไม่มีเหตุที่จะอนุญาตให้ทนายโจทก์
ถอนตัว ทั้งยังว่าโจทก์ประวิงคดี ให้งดการถามค้าน ให้
ทนายจำเลยถามถึง และนัดฟังคำพิพากษาวันที่ 27
กันยายน 2561 ทั้งที่เพิ่งเปลี่ยนผู้พิพากษาและทั้งสาม
ท่านเพิ่งรับสำนวน และหากตรวจสอบสำนวนก็จะรู้ว่าโจทก์ไม่
เคยประวิงคดี และรายงานกระบวนการพิจารณาคดีระบุว่า
โจทก์มีคำถามค้านที่จะถามจำเลยอีกมาก ทั้งที่อยู่ว่าโจทก์
ฟ้องจำเลยเป็นคดีอาญาอีกหลายคดี ไม่เคยตกลงไกล
เกลี้ย จึงไม่มีเหตุใดเลยที่โจทก์จะต้องประวิงคดีอาญา มี
แต่จะต้องเร่งคดีให้เสร็จโดยเร็ว เป็นเหตุให้โจทก์ต้องขอ
ให้ประธานศาลฎีกาโอนคดีและขอให้สอบสวนการกระทำ
ของนายสืบพงษ์กับพวก

นายสืบพงษ์เป็นผู้รับผิดชอบราชการศาล
ยุติธรรมในภาค 2 ที่จะให้ราชการศาลเป็นไปด้วย
ความเรียบร้อยและเป็นธรรมแก่คู่ความทุกฝ่าย รู้
อยู่แล้วว่านางสาวมณีถูกกล่าวหาว่าปฏิบัติหน้าที่
ไม่ถูกต้องตั้งแต่วันที่ 25 มิถุนายน 2561 นาย
สืบพงษ์มีหน้าที่ต้องตรวจสอบว่าเป็นความจริง
หรือไม่ และแก้ไข กลับเพิกเฉย เป็นการละเว้น
การปฏิบัติหน้าที่ และสนับสนุนการแต่งเรื่อง
ของนางสาวมณีอันเป็นความเท็จ ทั้งยังเสนอตัว
ขอมาให้อภัยคำต่ออนุ ก.ต.สนับสนุนถ้อยคำของ
นางสาวมณี โดยที่อนุ ก.ต.ไม่ได้เชิญ ผิดปกติวิสัย
ของอธิบดีผู้พิพากษาทั่วไป

ยิ่งกว่านั้น หลังจากที่นางสาวมณี นางสาวตรี
ทิพย์ นายพัลลภและนายสืบพงษ์มาให้อภัยคำ
ต่ออนุ ก.ต. นายสืบพงษ์ยังส่งนายวรวิธร ร้อง
อธิบดี มาแจ้งพิจารณาคดีในวันที่ 3 สิงหาคม
2561 ทั้งในวันที่ 2 กรกฎาคม 2561 ไม่ส่งมา
ตามที่เสนอกับผมทางโทรศัพท์ และยังให้นางสาว
มณีกับนางสาวตรีทิพย์ขึ้นพิจารณาคดีพร้อมกับ
นายวรวิธร ทั้งที่นายสืบพงษ์และนางสาวมณีรู้
ว่าโจทก์ร้องเรียนการปฏิบัติหน้าที่ของนางสาว
มณีแล้ว และนางสาวมณีกับนางสาวตรีทิพย์มา
ให้อภัยคำต่ออนุ ก.ต.เป็นปฏิปักษ์ต่อผม ไม่เพียง
แต่ขัดต่อจิตสำนึก แต่ยังขัดต่อจริยธรรมของคน
เป็นผู้พิพากษา

เรื่องราวที่นายสืบพงษ์กับพวกแต่งขึ้นนั้น
เป็นเท็จ และมีข้อเท็จจริงที่จะพิสูจน์ว่าเป็นเท็จ
เพราะหลักฐานสำคัญในการวินิจฉัยพยานหลักฐาน
หรือข้อเท็จจริงว่ารับฟังได้หรือไม่ ไม่ได้ขึ้นอยู่
กับจำนวนพยานหรือฐานะตำแหน่งของพยาน
แต่อยู่ที่คุณภาพของข้อเท็จจริงที่ได้จากพยาน
การให้อภัยคำของพยานที่ขัดแย้งกันเองส่งผล
ต่อความน่าเชื่อถือของพยาน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
พยานที่มีมูลเหตุชักงใจไม่อาจรับฟังได้เลย
และพยานหลักฐานที่ขัดกับหลักเหตุผลและความ
สอดคล้องต้องกันก็ไม่มีน้ำหนักให้รับฟัง เพราะ
"เหตุผล" วินิจฉัยสิ่งทั้งปวง (Reason rules
all things) เช่น เรื่องที่นายสืบพงษ์กับพวกแต่ง
เรื่องขึ้นว่า "นายชานาณถูกขึ้นพูดด้วยเสียงอัน
ดังว่า ทำไมจะไม่เกี่ยวกับประเด็นแห่งคดี ท่าน
รู้ได้อย่างไรว่าเกี่ยวหรือไม่เกี่ยวกับประเด็นแห่ง
คดี ท่านไม่มีสิทธิถามว่าเกี่ยวหรือไม่เกี่ยวกับ
ประเด็นแห่งคดี ท่านมีหน้าที่ต้องบันทึกทุกคำถาม
ที่ทนายถาม ถ้าไม่บันทึกผมจะร้องเรียน ผมจะตั้ง
กรรมการสอบถึงได้ออกเสียหายะ นี่วันนี้ผมไม่วาง
นะเนี่ยแต่ก็ต้องมา ผู้พิพากษาจับบันทึกคำพยาน
ไปตามที่นายชานาณได้แย้งและพิจารณาคดีต่อ
ไป" นั้น เป็นเท็จ

เพราะข้อเท็จจริงเป็นยุติว่า ภายหลังจาก
เสร็จการพิจารณาในช่วงเช้า ทนายโจทก์ขอถอน
ตัว ไม่มีมีการพิจารณาในช่วงบ่าย เหตุที่ทนาย
โจทก์ถอนตัวก็เนื่องจากปัญหาในการบันทึกคำ
พยานของนางสาวมณี หากผมลุกขึ้นโต้แย้งจน
นางสาวมณียอมจดบันทึกตามที่ต้องการ ก็ไม่มี
เหตุที่ทนายโจทก์ต้องถอนตัว

นั้นแสดงให้เห็นว่าเป็นการแต่งเรื่องขึ้น ทั้งการกระทำตามที่นางสาวมณีแต่งเรื่องขึ้น ต้องถือว่าเป็นเรื่องร้ายแรงและเป็นการแสดงอำนาจบาตรใหญ่ นางสาวมณีหรือองค์คณะจะต้องรีบรายงานให้ผู้พิพากษาหัวหน้าศาลทราบในทันที หรือให้หน้าบัลลังก์ไปรายงานเพื่อให้ผู้พิพากษาหัวหน้าศาลลงมาร่วมนั่งพิจารณาคดีด้วยในทันที แต่ก็ไม่ปรากฏว่ามีการรายงาน จนกระทั่งเสร็จการพิจารณาคดีในช่วงเช้า และในวันต่อๆ มากก็ไม่มีการทำบันทึกรายงานเหตุการณ์ดังกล่าวให้ผู้พิพากษาหัวหน้าศาลหรืออธิบดีผู้พิพากษาศาล 2 ทราบแต่อย่างใด แต่เพิ่งจะมาทำรายงานเสนอ นายสืบพงษ์ในวันที่ 12 กรกฎาคม 2561 ซึ่งเป็นวันเดียวกับที่จำเลยยื่นหนังสือร้องเรียนต่อผู้พิพากษาหัวหน้าศาล ทั้งในหนังสือร้องเรียนของจำเลยดังกล่าว ก็ไม่มีการร้องเรียนว่ามีการกระทำตามที่นางสาวมณีรายงานซึ่งเป็นเรื่องร้ายแรงกว่าเรื่องที่จำเลยร้องเรียน ไม่กล้าเชื่อและไม่มีเหตุที่จำเลยจะไม่ร้องเรียนเรื่องร้ายแรงเช่นนี้ต่อประธานศาลฎีกา

นอกจากนั้น เรื่องที่แต่งขึ้นนี้ นางสาวมณีเองก็เห็นว่าร้ายแรงมากจนตนเองทนไม่ได้ เหตุใดนางสาวมณีและองค์คณะจึงไม่ลงโทษฐานละเมิดอำนาจศาลหรือรับรายงานให้ผู้พิพากษาหัวหน้าศาลและอธิบดีผู้พิพากษาศาล 2 ทราบในทันทีที่เกิดเหตุ เพื่อที่นายพัลลวงหรือนายสืบพงษ์จะได้รับรายงานประธานศาลฎีกา เช่นเดียวกับที่เมื่อนายพัลลวงและนายสืบพงษ์ได้รับหนังสือร้องเรียนของจำเลย และหนังสือรายงานคดีของนางสาวมณีเมื่อวันที่ 12 กรกฎาคม 2561 นายพัลลวงและนายสืบพงษ์ก็รีบส่งเรื่องถึงท่านประธานศาลฎีกาในวันเดียวกัน และรีบโทรศัพท์แจ้งเลขาธิการสำนักประธานศาลฎีกาทันที แต่ปรากฏว่านางสาวมณีปล่อยให้ล่วงเลยไปถึง 10 วัน

นอกจากนี้ เรื่องที่นางสาวมณีแต่งขึ้นว่าผมลุกขึ้นโต้แย้ง และนางสาวมณีต้องยอมจดให้นั้น นางสาวมณีก็บันทึกไม่ตรงกับที่จำเลยเบิกความ และหากมีการโต้แย้งการบันทึกคำเบิกความรุนแรงดังว่าจริง เหตุใดนางสาวมณีจึงไม่บันทึกเหตุการณ์ดังกล่าวไว้ในรายงานกระบวนการพิจารณาคดีตามที่กฎหมายกำหนด เพื่อเป็นการป้องกันตนเองหากมีปัญหาเกิดขึ้น นอกจากนั้นการที่นายสืบพงษ์ไม่ส่งรองอธิบดีมา และนางสาวมณียังปฏิบัติตนเช่นเดิม ขณะนั้นผมคิดว่าต้องร้องเรียนกล่าวโทษและคัดค้านนางสาวมณีจากการเป็นผู้พิพากษาเจ้าของสำนวนคดีนี้ จึงไม่มีเหตุที่จะต้องกระทำดังที่นางสาวมณีแต่งเรื่องขึ้น

ส่วนที่แต่งเรื่องให้ว่า "ขอคุยกับผู้พิพากษาหัวหน้าศาลนอกห้องพิจารณาคดี" นั้น เป็นเรื่องร้ายแรงสำคัญและเป็นการหมิ่นเกียรติของนายพัลลวง ซึ่งเป็นผู้พิพากษาหัวหน้าศาลต่อหน้านางสาวมณีและองค์คณะรวม ทั้งจำเลย ทนายจำเลย และหน้าบัลลังก์ หากเป็นเรื่องจริง นายพัลลวงต้องรีบรายงานอธิบดีและประธานศาลฎีกาทันที และต้องลงโทษฐานละเมิดอำนาจศาล เพราะเป็นการหมิ่นเกียรติของตนและเป็นการละเมิดอำนาจศาล ในชีวิตผมไม่เคยกระทำเช่นนี้เด็ดขาด ทั้งหนังสือร้องเรียนของจำเลยก็ไม่ปรากฏว่ามีข้อเท็จจริงดังกล่าว ซึ่งไม่มีทางเป็นไปได้เลยที่จำเลยจะไม่ร้องเรียนกล่าวโทษในเรื่องนี้เพราะเป็นเรื่องร้ายแรง เพียงแต่ทนายจำเลยเห็นผมยืนอยู่กับหัวหน้าศาลท่านหนึ่งบริเวณที่จอดรถในศาล ก็ยังนำมาฟ้องต่ออธิบดีผู้พิพากษาศาล 1 ดังนั้นหากผมเรียกนายพัลลวงออกมาคุยนอกห้องพิจารณาคดีจริง จำเลยต้องระบุในหนังสือร้องเรียนอย่างแน่นอน

ส่วนที่แต่งเรื่องว่า "ผมพูดขึ้นด้วยเสียงอันดังว่า ไอ้คำว่าดุลพินิจนี่แหละ ผมเป็นกรรมการสอบผู้พิพากษาคดีศูนย์หรือศูนย์ก็เพราะใช้คำว่าดุลพินิจนี่ล่ะ..." ก็เป็นความเท็จ และแสดงให้เห็นว่าสิ่งที่นางสาวมณีแต่งขึ้นนั้นเป็นความเท็จ เพราะผมเป็น ก.ต.ไม่อาจเป็นกรรมการสอบข้อเท็จจริงหรือสอบสวนวินัยใครได้ เนื่องจากต้องเป็นคนลงมติในชั้นสุดท้าย

ส่วนที่แต่งเรื่องว่า "จากนั้นนายชำนาญยังแถลงอีกว่า คดีนี้ทนายฟ้องมากและทราบบว่า โจทก์มีคำถามค้านที่เตรียมไว้มากถึง 400 คำถาม อีกทั้งยังรู้ด้วยว่าต้องใช้เวลาซักค้านอีกประมาณ 3 วัน..." นั้น ก็เป็นการบิดเบือนข้อเท็จจริง เพราะเมื่อเสร็จการพิจารณาคดีในช่วงเช้า ทนายโจทก์ขอถอนตัวจึงไม่มีการพิจารณาคดีในช่วงบ่าย ไม่มีการแถลงอะไรทั้งสิ้น แต่เป็นเรื่องที่นายพัลลวงให้หน้าบัลลังก์ออกไปโทรศัพท์ตามทนายโจทก์กลับมา แต่ทนายโจทก์ไม่กลับมา นายพัลลวงจึงหันมาพูดคุยกับผม จึงเป็นเรื่องแปลกที่สามารถนำมาแต่งเรื่องว่ามีเหตุการณ์ต่างๆ เกิดขึ้น เมื่อทนายโจทก์ไม่กลับมา นายพัลลวงก็ถามผมว่ายังมีคำถามอีกมากน้อยเพียงใดและจะต้องใช้เวลากี่วัน เป็นลักษณะคุยหารื้อกัน เพราะนายพัลลวงรู้ว่าผมมีส่วนได้เสียในคดี แต่ไม่ใช้การแถลงคดีเหมือนทนายความหรือคู่ความแถลงเวลาพิจารณาคดี การที่ตอบคำถามของนายพัลลวงจึงไม่ใช่การก้าวก่ายแทรกแซงการพิจารณาพิพากษาคดี

นายสืบพงษ์และนางสาวมณีรู้อยู่แล้วว่าผมมีส่วนได้เสียในคดีเพราะเป็นคดีที่ภรรยาผมมีส่วนได้เสียในฐานะทนายและผู้ถือหุ้น แต่บิดเบือนข้อเท็จจริงว่าผมใช้อำนาจเหนือผู้พิพากษา และไม่ใช้คู่ความในคดีแต่เข้ามาเกี่ยวข้องกับข้อเท็จจริงในคดี เช่นเดียวกับที่นายสืบพงษ์บิดเบือนข้อเท็จจริงว่า "นายชำนาญซึ่งมีความสัมพันธ์เป็นสามีของพี่สาวโจทก์ ทั้งยังเป็นพี่ชายของทนายโจทก์ ได้เข้าร่วมฟังการพิจารณาคดีโดยตลอด โดยไม่นั่งอยู่ตรงที่ทนายโจทก์พร้อมทั้งให้คำแนะนำซักถามพยานแก่ทนายโจทก์ในห้องพิจารณาคดี" นายสืบพงษ์และนางสาวมณีรู้ดีอยู่แล้วว่า คดีนี้เป็นคดีที่โจทก์และจำเลยเป็นพี่น้องกัน โจทก์ซึ่งเป็นผู้จัดการมรดกฟ้องจำเลยซึ่งเป็นการรวมการบริษัทว่า ยักยอกทรัพย์สินของบริษัทซึ่งเป็นทรัพย์สินมรดกของบิดามารดา โดยภรรยาของผมเป็นทายาทคนหนึ่ง ในทรัพย์สินมรดกและเป็นผู้ถือหุ้นของบริษัท ภรรยาผมจึงเป็นผู้มีส่วนได้เสียในคดีโดยตรง แต่นายสืบพงษ์กับพวกยังบิดเบือนข้อเท็จจริง

หากผมไม่มีส่วนได้เสียในคดีโดยตรง เหตุใดนายพัลลวงต้องถามผม ทั้งๆ ที่ผู้รับมอบฉันทะทนายโจทก์อยู่ด้วย ทั้งคดีนี้เป็นคดีสำคัญ ต้องมีการเตรียมคดี ไม่อาจเรียกทนายโจทก์มาแนะนำในขณะพิจารณาคดีได้ เป็นไปไม่ได้เด็ดขาด มีแต่บอกทนายโจทก์ว่าอย่าได้เถียงกับจำเลย เนื่องจากทนายโจทก์โกรธที่จำเลยนำคำพูดของนางสาวมณีว่า "เกี่ยวอะไร" มาย้อนถามตลอดเวลา ทั้งนางสาวมณีก็บันทึกเสียงเบาจนไม่ได้ยินว่าบันทึกอย่างไร และผมไม่ได้สนใจว่าจะถามหรือจะบันทึกอย่างไร เพราะไม่ว่าจะเป็นอย่างไรก็ต้องร้องเรียนกล่าวโทษและคัดค้านนางสาวมณีอยู่แล้ว ส่วนที่ต้องให้ห้องชายเป็นทนายความก็เพราะเป็นเรื่องภายในครอบครัว จึงเป็นเรื่องที่นายสืบพงษ์กับพวกแต่งเรื่องขึ้นบิดเบือนข้อเท็จจริงเพื่อปกปิดการกระทำของนายสืบพงษ์กับนางสาวมณีเท่านั้น

ส่วนที่แต่งเรื่องว่าผมมีพฤติกรรมที่ไม่เคารพผู้พิพากษานั้น จากคำให้การของผู้พิพากษาเจ้าของสำนวนเดิมตอนก่อน ก.ต.กล่าวชัดเจนว่า เวลาผมไปฟังการพิจารณาคดีไม่เคยแสดงตนหรือการพิจารณา ให้ความเคารพบนอบดี และนั่งตรงที่นั่งของคนที่ไม่เข้ามั่งฟังการพิจารณา บางครั้งก็นั่งโต๊ะของทนายโจทก์เพราะตอนที่มีการสืบพยานกันจะไม่มีคนอื่น

และเมื่อผู้พิพากษาขึ้นนั่งพิจารณาคดี ผมลุกขึ้นทุกครั้งและทำความเคารพ ไม่เคยชี้หน้าหรือตำหนิผู้พิพากษาในบัลลังก์และไม่เคยโต้แย้งเกี่ยวกับการบันทึกคำเบิกความ การปฏิบัติตนของผมต่อผู้พิพากษาที่พิจารณาคดีทุกคดีนั้น ผมให้ความเคารพและให้เกียรติศผู้พิพากษา ไม่เคยแสดงตน ไม่เคยก้าวก่ายหรือยกตนข่มท่านใดๆทั้งสิ้น

Source : มติชน

Date : 25 ก.ย. 2561

Page : 1,9

No: 61309534

ชำนานญแจงยาว9ข้อ ปิดแทรกศาลแปดริ้ว แนะปธ.ฎีกาโอนคดี แลกไม่ฟ้อง'ยื่นถอด'

'ชำนานญ'ยื่นหนังสือถึงศาล 13
หน้า 9 ข้อ ได้ปม'สืบพงษ์-พวก'
ล่าชื่อผู้พิพากษา 1,734 คน
ถอดถอนพัน ก.ต. (อ่านต่อหน้า 9)

ชำนานญ

เมื่อวันที่ 24 กันยายน ผู้สื่อข่าวรายงานว่า นายชำนานญ รวีวรรณพงษ์ ประธานแผนกคดีล้มละลายในศาลฎีกา และกรรมการตุลาการศาลยุติธรรมผู้ทรงคุณวุฒิ (ก.ต.) ในศาลฎีกา เผยแพร่เอกสารคำชี้แจงจำนวนรวม 13 หน้า แบ่งเป็น 9 ประเด็น กรณีที่ถูกกลุ่มผู้พิพากษาเข้าชื่อกันจำนวน 1,734 คน ขอให้ถอดถอนนายชำนานญพ้นจากตำแหน่ง ก.ต. โดยกล่าวหาว่ามีพฤติกรรมไม่เหมาะสม ซึ่งนั้นไม่ควรกำหนดตามกรอบเวลาที่ให้ส่งคำชี้แจง ก่อนการลงมติถอดถอนหรือไม่ถอดถอนโดยผู้พิพากษาทั่วประเทศต่อไป โดยนายชำนานญได้ยื่นเอกสารคำชี้แจงนี้ผ่านผู้อำนวยการสำนักคณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรม เป็นผู้แทนรับหนังสือดำเนินการตามขั้นตอนกฎหมายต่อไป โดยคำชี้แจงของนายชำนานญมีเนื้อหาสรุปได้ ดังนี้ 1.หลังวิกฤตที่ ก.ต. 2 คน แย่งกันเป็นประธานศาลฎีกา เป็นเหตุให้ผู้พิพากษา 11 คน ถูกไล่ออกจากราชการ ได้เป็นคนนำหลักสำคัญที่ว่า "ข้อเท็จจริงที่เป็นผลร้ายต่อผู้พิพากษาที่ถูกกล่าวหาไม่ว่าในทางใด ต้องให้ผู้พิพากษานั้นรู้ข้อเท็จจริงโดยถูกต้อง ครบถ้วน และต้องให้ออกาสผู้พิพากษานั้นชี้แจงอย่างเต็มที่" การลงมติที่ขัดกับหลักการดังกล่าว ย่อมไม่ชอบด้วยกฎหมายและเป็นเหตุให้ ก.ต. ซึ่งเป็นเพียงเจ้าหน้าที่ของรัฐต้องถูกดำเนินคดีมาแล้วหลายคน มติ ก.ต. จึงต้องถูกตรวจสอบได้ ซึ่งได้ผลักดันมาโดยตลอด เพื่อเป็นหลักประกันความเป็นอิสระของผู้พิพากษาอย่างแท้จริง 2.ก.ต.ยังคงฝ่าฝืนหน้าที่ต้องฟังความ 2 ฝ่าย ดังกรณีของ

นายศิริชัย วัฒนโยธิน (อดีตประธานศาลอุทธรณ์ซึ่งมติ ก.ต.เสียงข้างมากไม่เห็นชอบให้ขึ้นดำรงตำแหน่งประธานศาลฎีกาตามลำดับอาวุโส) ที่ได้แย้งว่าการพิจารณาแต่งตั้งตำแหน่งประธานศาลฎีกาเมื่อปีที่ผ่านมามีข้อบกพร่อง เนื่องจากมีเพียงบัตรสนทน่ที่และเป็นเรื่องก่อน ก.ต.หยิบยกขึ้นมาเอง การพิจารณาของ ก.ต.และ ก.ต.ยังไม่เปิดโอกาสให้ชี้แจงอย่างเต็มที่ จนปัจจุบันยังไม่ผลสรุปว่านายศิริชัยกระทำความผิดตามที่ถูกกล่าวหา แต่ผลของการกระทำเป็นเหตุให้นายศิริชัยไม่ได้ดำรงตำแหน่งประธานศาลฎีกา

นายชำนานญระบุว่า 3.หลังวิกฤต ก.ต.ที่ ก.ต.ฝ่ายชนะรังแกผู้พิพากษาที่อยู่ข้างฝ่ายแพ้ จึงเสนอให้มี ก.ต.บุคคลภายนอก เพื่อตรวจสอบและคานอำนาจ แต่ปรากฏว่า ก.ต.บุคคลภายนอกไม่ได้ทำหน้าที่สมดังเจตนารมณ์ ดังกรณีนายศิริชัยที่ถูกกล่าวหาว่าโอนสำนวนโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย จนถึงปัจจุบันยังไม่ปรากฏว่ามีสำนวนใดเป็นเช่นนั้น ก.ต.บุคคลภายนอกจึงไม่จำเป็นและไม่มีความจำเป็นที่จะมีอีกต่อไปในโครงสร้าง ก.ต. จึงต้องมีการสังคายนาวิธีปฏิบัติหน้าที่ของ ก.ต.และอนุ ก.ต. โดยเฉพาะอย่างยิ่งวิธีการแต่งตั้งประธานศาลฎีกา เพราะเป็นเรื่องง่ายที่จะแก่งกล่าวหาอีก ไม่ใช่หนทางสุภาพบุรุษ 4.แม้จะเป็นคนวางหลักการฟังความ 2 ฝ่าย และหลักข้อเท็จจริงที่เป็นผลร้ายต้องแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบและมีโอกาสชี้แจงอย่างเต็มที่ แต่ในการพิจารณาความเหมาะสมในการดำรงตำแหน่งรองประธานศาลฎีกาของตนเมื่อวันที่ 6 ส.ค.2561 ทั้งอนุ ก.ต. และ ก.ต.กลับไม่ยึดถือหลักการดังกล่าว แม้อนุ ก.ต.จะเห็นว่า

เหมาะสมที่จะดำรงตำแหน่งรองประธานศาลฎีกา แต่ในการพิจารณา ก.ต.และอนุ ก.ต.ปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ ปกปิดข้อเท็จจริงที่เป็นผลร้ายต่อตน ไม่ได้แจ้งและให้ชี้แจงข้อเท็จจริงที่ น.ส.มณี สุขผล ผู้พิพากษาเจ้าของสำนวน ซึ่งถูกร้องเรียนกล่าวโทษว่าปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ นายพัลลภ มั่นดี ผู้พิพากษาหัวหน้าศาลจังหวัดฉะเชิงเทรา และนายสืบพงษ์ ศรีพงษ์กุล อธิบดีผู้พิพากษามาตรา 2 ยื่นหนังสือถึงประธานศาลฎีกา และให้ถ้อยคำอันเป็นเท็จต่ออนุ ก.ต.ที่เป็นผลร้ายต่อตนในการไต่สวนเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองประธานศาลฎีกา

"ผมแจ้งให้ ก.ต.ทราบว่า เป็นการไต่สวนโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ขอให้ดำเนินการไต่สวนให้ถูกต้องตามกฎหมาย แต่ ก.ต.ยังคงฝ่าฝืน ผมจึงแจ้งว่าจะดำเนินคดีทั้ง ก.ต.และอนุ ก.ต. แต่สุดท้ายผมเห็นว่าหากดำเนินคดี ก.ต. ซึ่งรวม

ทั้งประธานศาลฎีกาด้วย เพียงเพื่อตำแหน่งรองประธานศาลฎีกา จะทำให้ภาพลักษณ์ของศาลยุติธรรมเสียหาย ผมจึงตกลงกับประธานศาลฎีกาว่า หากประธานศาลฎีกาโอนคดีตามที่โจทก์ขอให้โอนคดีจากศาลจังหวัดฉะเชิงเทรา เพราะผู้พิพากษาศาลจังหวัดฉะเชิงเทรา ร่วมกับปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ ตั้งแต่นายสืบพงษ์ อธิบดีผู้พิพากษา ภาค 2 นายวรารุณ ทาวศิริ รองอธิบดีผู้พิพากษาภาค 2 นายพัลลภ มั่นดี ผู้พิพากษาหัวหน้าศาลจังหวัดฉะเชิงเทรา น.ส.มณี สุขผล และองค์คณะกับเจ้าของสำนวนใหม่ ตามบันทึกเหตุการณ์การปฏิบัติหน้าที่ของผู้พิพากษาศาลจังหวัดฉะเชิงเทราเมื่อวันที่ 3 ส.ค. 2561 ของผู้รับมอบอำนาจโจทก์ ที่ผมได้แจ้งให้ ก.ต.ทราบด้วยแล้ว ผมจะไม่ดำเนินคดีกับ ก.ต.” นายชำนานูระบุ

นายชำนานูระบุด้วยว่า 5.การให้ความเป็นธรรมเบื้องต้นในการบันทึกคำเบิกความพยานให้ถูกต้องครบถ้วนเป็นหน้าที่สำคัญของผู้พิพากษา แต่ น.ส.มณี ผู้พิพากษาเจ้าของสำนวนคดีนี้ ปฏิบัติผิดแตกต่างจากผู้พิพากษาอื่น จึงร้องเรียนนายสืบพงษ์ในวันที่ 25 มิ.ย. 2561 และเป็นที่มาของการแต่งเรื่องเท็จในครั้งนั้นของ น.ส.มณี, นายพัลลภ เพื่อปิดกั้นการกระทำของ น.ส.มณี ในวันนัดสืบพยานจำเลยวันที่ 22 มิ.ย. 2561 และเป็นการปิดเบี่ยงข้อเท็จจริงเพื่อปิดกั้นการกระทำของนายสืบพงษ์กับพวกที่กระทำต่อเนื่องมาในวันที่ 3 ส.ค. 2561 6.คดีนี้โจทก์ฟ้องจำเลยฐานยักยอกทรัพย์สินบริษัท ซึ่งเป็นทรัพย์สินมรดกภรรยาของหมกับโจทก์ และจำเลยในคดีดังกล่าวเป็นพี่น้องร่วมบิดามารดา เป็นคดีที่ภรรยามีส่วนได้เสียโดยตรง หากขึ้นสู่ศาลฎีกา ไม่อาจพิจารณาพิพากษาคดีได้เพราะเป็นผู้มีส่วนได้เสียในคดี จึงไม่ใช่เป็นเพียงสามีมของพี่โจทก์เท่านั้น ดังที่นายสืบพงษ์กับพวกยึดเบี่ยง โดยการนัดสืบพยานจำเลยวันที่ 22 มิ.ย. 2561 ทนายโจทก์ได้ถามค้านจำเลย น.ส.มณีบันทึกคำเบิกความด้วยเสียงเบาจนทนายโจทก์ไม่สามารถรู้ได้ว่าบันทึกอย่างไร ตรงและครบถ้วนในสาระสำคัญหรือไม่ เมื่อเสร็จการพิจารณาและฟังคำเบิกความ ทนายโจทก์บอกตนว่า น.ส.มณีไม่บันทึกคำเบิกความที่จำเลยตอบคำถามค้าน และบันทึกคำเบิกความไม่ตรงกับที่จำเลยเบิกความ (รายละเอียดข้อ 6-7 หน้า 2) 8.การร้องเรียนในเรื่องนี้มีข้อกล่าวสงสัย โดยที่ น.ส.มณีแต่งเรื่องขึ้นโดยทำเป็นบันทึกรายงานนายสืบพงษ์วันเดียวกับ

ที่จำเลยในคดียื่นหนังสือร้องเรียนต่อประธานศาลฎีกา โดยเป็นวันเดียวกันกับที่ทนายจำเลยยื่นคำแถลงร้องเรียนที่ศาลจังหวัดฉะเชิงเทรา อีกฉบับ ทั้งที่ทนายจำเลยคิดว่าความในคดีอื่นที่โจทก์ฟ้องในศาลแขวงสมุทรปราการ จึงนำแปลกใจว่า วันเดียวกันมีหนังสือร้องเรียนเรื่องเดียวกันถึง 3 ฉบับ และยังพบพิรุธว่า เมื่อเทียบคำต่อคำในบันทึกของ น.ส.มณี และคำแถลงทนายจำเลยประมาณ 10 บรรทัด เหมือนกันเกือบ 100% ซึ่งเป็นเรื่องนำแปลกที่ผู้พิพากษาเจ้าของสำนวนกับจำเลยสามารถจดจำได้ตรงกันแทบไม่ผิดเพี้ยน ทั้งที่ระยะเวลาผ่านไป 10 วัน และตรงกับที่ น.ส.มณีบันทึกไว้ในคำเบิกความจำเลยแทบจะไม่มีข้อตำหนิ ทั้งที่ยังอยู่ระหว่างทนายโจทก์ถามค้าน ซึ่งตามกฎหมายจำเลยไม่สามารถขอคัดถ่ายคำเบิกความได้

9.ภายหลังโจทก์ขอโอนคดี มีผู้พิพากษาระดับสูงในภาค 2 นำหนังสือทูลเกล้าฯ ถวายฎีกาของจำเลยมาลงเผยแพร่ในไลน์กลุ่มผู้พิพากษาโดยไม่เกรงกลัวความผิด ไม่สมควร ทั้งมีข้อสงสัยว่าหนังสือของจำเลยในคดีมาอยู่ที่ผู้พิพากษาได้อย่างไร การกระทำของบุคคลกลุ่มนี้ เริ่มจากการแต่งเรื่องเท็จ จากนั้นเผยแพร่ข้อมูลอันเป็นเท็จทางโซเชียลมีเดีย โดยตรวจพบที่มาจากผู้พิพากษากลุ่มหนึ่งในภาค 2 ปลูกกระดุมชวนเชื่อว่ามีการแต่งเรื่องที่เกิดขึ้นจริง จากนั้นให้ถ้อยคำต่ออนุ ก.ต.ขัดแย้งกันเองเป็นพิรุณ เมื่ออนุ ก.ต.มีมติเห็นว่าผมเหมาะสมที่จะดำรงตำแหน่งรองประธานศาลฎีกา ก็ให้ข่าวต่อสื่อมวลชนกดดันการลงมติ ก.ต. และสำรายชื่อถอดถอน ทั้งที่ข้อเท็จจริงยังไม่มีการยุติว่ามี การกระทำเกิดขึ้นจริงหรือไม่ หรือนายสืบพงษ์, น.ส.มณีกับพวกปฏิบัติหน้าที่ไม่ชอบตามที่โจทก์ร้องเรียน การกระทำผิดเช่นนี้ผิดวิสัยผู้พิพากษาเสื่อมเสียเกียรติยศศักดิ์ของตุลาการ

“การกระทำที่นายสืบพงษ์กับพวกที่แต่งเรื่องขึ้นเป็นเรื่องร้ายแรง ผู้พิพากษาต้องกระทำในสิ่งถูกต้อง และหาอาจอ้างการกระทำไม่ถูกต้องมาบิดเบือนสร้างความชอบธรรมว่าตนกระทำสิ่ง ที่ถูกต้องได้ เพราะสิ่งสำคัญที่สุดของการเป็นผู้พิพากษาคือ ‘จิตสำนึก’ หากรู้ว่าสิ่งที่กระทำไม่ถูกต้องยังฝ่าฝืนกระทำลงไป ก็ไม่ควรปล่อยไว้ให้เป็นเยี่ยงอย่าง เพราะจะทำให้ประชาชนได้รับความเดือดร้อนและเสื่อมเสียแก่องค์กรนี้” นายชำนานูระบุ

(อ่านรายละเอียด น.2)

MIC MATICHON INFORMATION CENTER		Subject Heading :
Source :	ไทยโพสต์	
Date : 25 ก.ย. 2561	Page : 1, 10	No :

ชำนานูโต้สืบพงษ์แต่งเรื่อง ผู้พิพากษาต้องไม่บิดเบือน

กรุงเทพฯ • เปิดคำชี้แจง "ชำนานู" 9 ประเด็น ตอบโต้ "สืบพงษ์" กับพวกยื่นถอดถอนพัน ก.ต. ชัดแต่งเรื่องขึ้นเป็นเรื่องราวแรง ลั่นผู้พิพากษาต้องกระทำในสิ่งถูกต้อง ไม่บิดเบือนสร้างความชอบธรรมให้ตนเอง มีจิตสำนึก หากรู้แล้วยังฝ่าฝืนทำผิดก็ไม่ควรปล่อยไว้ให้เป็นเยี่ยงอย่าง เพราะจะ

ทำให้ประชาชนได้รับความเดือดร้อนและเสื่อมเสียแก่องค์กรนี้

เมื่อวันที่ 24 ก.ย. นายชำนานู วิวรรณพงษ์ ประธานแผนกคดีล้มละลายในศาลฎีกา และกรรมการตุลาการศาลยุติธรรมผู้ทรงคุณวุฒิ (ก.ต.) ในศาลฎีกา

อ่านต่อหน้า 10

ชำนานู

เผยแพร่เอกสารคำชี้แจงจำนวน 13 หน้า แบ่งเป็น 9 ประเด็น กรณีที่ถูกกลุ่มผู้พิพากษาเข้าชื่อกันจำนวน 1,734 ราย ขอให้ถอดถอนนายชำนานูพ้นจากตำแหน่ง ก.ต. โดยกล่าวหาว่ามีพฤติกรรมไม่เหมาะสม ซึ่งวันนี้ (24 ก.ย.) เป็นวันครบกำหนดตามกรอบเวลาที่ให้ส่งคำชี้แจงก่อนการลงมติถอดถอนหรือไม่ถอดถอนโดยผู้พิพากษาทั่วประเทศ โดยนายชำนานูได้ยื่นเอกสารคำชี้แจงนี้ผ่านผู้อำนวยการสำนักคณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรม เป็นผู้แทนรับหนังสือดำเนินการตามขั้นตอนกฎหมายต่อไป

คำชี้แจงของนายชำนานู มีเนื้อหาสรุปได้ดังนี้ 1.หลังวิกฤติที่ ก.ต. 2 คนแย่งกันเป็นประธานศาลฎีกา เป็นเหตุให้ผู้พิพากษา 11 คนถูกไล่ออกจากราชการ ผมเป็นคนนำหลักสำคัญที่ว่า "ข้อเท็จจริงที่เป็นผลร้ายต่อผู้พิพากษาที่ถูกกล่าวหาไม่ว่าในทางใด ต้องให้ผู้พิพากษานั้นรู้ข้อเท็จจริงโดยถูกต้อง ครบถ้วน และต้องให้โอกาสผู้พิพากษานั้นชี้แจงอย่างเต็มที่"

2.ก.ต.ยังคงฝ่าฝืนหน้าที่ต้องฟังความ 2 ฝ่าย ดังกรณีของนายศิริชัย วัฒนโยธิน อดีตประธานศาลอุทธรณ์ ซึ่งมติ ก.ต. เสียงข้างมากไม่เห็นชอบให้ขึ้นดำรงตำแหน่งประธานศาลฎีกาตามลำดับอาวุโส ที่ได้แจ้งว่าการพิจารณาแต่งตั้งตำแหน่งประธานศาลฎีกาเมื่อปีที่ผ่านมา

ไม่ชอบ เนื่องจากมีเพียงบัตรสนเท่ห์และเป็นเรื่องที่อนุ ก.ต. หยิบยกขึ้นมาเอง การพิจารณาของอนุ ก.ต. และ ก.ต. ยังไม่เปิดโอกาสให้ชี้แจงอย่างเต็มที่ จนปัจจุบันก็ยังไม่มีผลสรุปว่านายศิริชัยกระทำผิดตามที่ถูกกล่าวหา แต่ผลของการกระทำเป็นเหตุให้นายศิริชัยไม่ได้ดำรงตำแหน่งประธานศาลฎีกา

3. หลังวิกฤติ ก.ต. ที่ ก.ต. ฝ่ายชนะรังแกผู้พิพากษาที่อยู่ข้างฝ่ายแพ้ ผมจึงเสนอให้มี ก.ต. บุคคลภายนอกเพื่อตรวจสอบ และคานอำนาจ แต่ปรากฏว่า ก.ต. บุคคลภายนอกไม่ได้ทำหน้าที่สมดังเจตนารมณ์ ดังกรณีนายศิริชัยที่ถูกกล่าวหาว่าไอ้ไอ้นั่น โดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย จนถึงปัจจุบันยังไม่ปรากฏว่ามีสำนวนใดเป็นเช่นนั้น ก.ต. บุคคลภายนอกจึงไม่จำเป็นและไม่มีประโยชน์ที่จะมีอีกต่อไปในโครงสร้าง ก.ต. จึงต้องมีการส่งคายนาวีธีปฏิบัติหน้าที่ของ ก.ต. และอนุ ก.ต. โดยเฉพาะอย่างยิ่งวิธีการแต่งตั้งประธานศาลฎีกา เพราะเป็นเรื่องง่ายที่จะแก้งกล่าวหา กัน ไม่ใช่หนทางสุภาพบุรุษ

4. แม้ผมจะเป็นคนวางหลักการฟังความ 2 ฝ่าย และหลักข้อเท็จจริงที่เป็นผลร้ายต้องแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบและมีโอกาสชี้แจงอย่างเต็มที่ แต่ในการพิจารณาความเหมาะสมในการดำรงตำแหน่งรองประธานศาลฎีกาของผมเมื่อวันที่ 6 ส.ค. 2561 ทั้งอนุ ก.ต. และ ก.ต. กลับไม่ยึดถือหลักการดังกล่าว แม้อนุ ก.ต. จะเห็นว่าผมเหมาะสมที่จะดำรงตำแหน่งรองประธานศาลฎีกา แต่

ในการพิจารณา ก.ต. และอนุ ก.ต. ปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ ปกปิดข้อเท็จจริงที่เป็นผลร้ายต่อผม ไม่ได้แจ้งและให้ผมชี้แจงข้อเท็จจริงที่ น.ส.มณี สุขผล ผู้พิพากษาเจ้าของสำนวน ซึ่งถูกร้องเรียนกล่าวโทษว่าปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ นายพัลลวง มั่นดี ผู้พิพากษาหัวหน้าศาลจังหวัดฉะเชิงเทรา และนายสิบบงษ์ ศรีพงษ์กุล อธิบดีผู้พิพากษาศาล 2 ยื่นหนังสือถึงประธานศาลฎีกาและให้ด้วยคำอันเป็นเท็จต่ออนุ ก.ต. ที่เป็นผลร้ายต่อผมในการไต่สวนเพื่อแต่งตั้งผมให้ดำรงตำแหน่งรองประธานศาลฎีกา

5. การให้ความเป็นธรรมเบื้องต้นในการบันทึกคำเบิกความพยานให้ถูกต้องครบถ้วนเป็นหน้าที่สำคัญของผู้พิพากษา แต่ น.ส.มณี ผู้พิพากษาเจ้าของสำนวนคดีนี้ ปฏิบัติผิดแปลกแตกต่างจากผู้พิพากษาอื่น ผมจึงร้องเรียนนายสิบบงษ์ในวันที่ 25 มิ.ย. 2561 และเป็นที่มาของการแต่งเรื่องเท็จในครั้งของ น.ส.มณี นายพัลลวง เพื่อปกปิดการกระทำของ น.ส.มณี ในวันที่นัดสืบพยานจำเลยวันที่ 22 มิ.ย. 2561 และเป็นการบิดเบือนข้อเท็จจริงเพื่อปกปิดการกระทำของนายสิบบงษ์กับพวกที่กระทำต่อผมมาในวันที่ 3 ส.ค. 2561

6. คดีนี้โจทก์ฟ้องจำเลยฐานยกยอกทรัพย์สินบริษัท ซึ่งเป็นทรัพย์สินมรดกภรรยาของผมกับโจทก์และจำเลยในคดีดังกล่าวเป็นที่นั่งร่วมมิตามารดา เป็นคดีที่ภรรยาผมมีส่วนได้เสียโดยตรง หากขึ้นสู่ศาลฎีกา ผมไม่อาจพิจารณาพิพากษาคดีได้เพราะเป็นผู้มีส่วนได้เสียในคดี ผมจึงไม่ใช่เป็นเพียงสามีมของพี่โจทก์เท่านั้น ดังที่นายสิบบงษ์กับพวกบิดเบือน โดยการนัดสืบพยานจำเลยวันที่ 22 มิ.ย. 2561 ทนายโจทก์ได้ถามคำถาม น.ส.มณี บันทึกคำเบิกความด้วยเสียงเบาจนทนายโจทก์ไม่สามารถรู้ได้ว่าบันทึกอย่างไร ตรงและครบถ้วนในสาระสำคัญหรือไม่ เมื่อเสร็จการพิจารณาและฟังคำเบิกความ ทนายโจทก์บอกผมว่า น.ส.มณีไม่บันทึกคำเบิกความที่จำเลยตอบคำถามคำถาม และบันทึกคำเบิกความไม่ตรงกับที่จำเลยเบิกความ

25 มิ.ย. 2561 ทนายโจทก์ได้ขอคัดถ่ายสำเนาคำเบิกความของจำเลยมาให้ผมอ่านแล้วปรากฏว่าเป็นดังที่ทนายโจทก์แจ้ง เช่น ทนายโจทก์ถามคำถามจำเลยที่ว่าจำเลยอ้างว่าชายที่ดินได้รับค่าตอบแทนเป็นเงิน 50 ล้านบาทนั้น มีโฉนดที่ดินหรือมีหลักฐานใดมาแสดง จำเลยตอบว่า "ให้ทนายโจทก์ไปหาเอง" แต่ น.ส.มณีก็ไม่บันทึก ทั้งที่รู้ว่าเป็นประเด็นสำคัญในคดีเกี่ยวกับแหล่งที่มาของเงิน การที่จำเลยตอบให้ไปหาเองแสดงให้เห็นว่า จำเลยไม่มีหลักฐานที่มาของเงินที่จะนำมาซื้อที่ดินนี้ แต่ปรากฏว่า น.ส.มณีไม่ยอมบันทึกคำถามและคำเบิกความดังกล่าว

7. นายสืบพงษ์รัฐอยู่แล้วว่า น.ส. มณีถูกกล่าวหาปฏิบัติหน้าที่ไม่ถูกต้อง ตั้งแต่วันที่ 25 มิ.ย.2561 มีหน้าที่ต้องตรวจสอบและแก้ไข กลับเพิกเฉย เป็นการละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ สนับสนุนการแต่งเรื่องอันเป็นความเท็จ ทั้งยังเสนอตัวมาให้ด้วยคำต่ออนุ ก.ต. โดยที่ อนุ ก.ต.ไม่ได้เชิญ ผิดปกติวิสัยของอธิบดีผู้พิพากษาทั่วไป ยิ่งกว่านั้นยังส่งนายวารุณมานั่งพิจารณาคดีในวันที่ 3 ส.ค.2561 ทั้งที่ในวันที่ 2 ก.ค.2561 ไม่ส่งมาตามที่เสนอกับผม ยังให้ น.ส.มณี กับ น.ส.ตรีทิพย์ วิเศษจินดา ขึ้นพิจารณาคดีพร้อมกับนายวารุณทั้งที่รู้ว่าโจทก์ร้องเรียนการปฏิบัติหน้าที่ของ น.ส.มณี และให้ด้วยคำต่ออนุ ก.ต.เป็นปฏิปักษ์ต่อผม ไม่เพียงแต่ขัดต่อจิตสำนึก แต่ยังขัดต่อจริยธรรมของคนเป็นผู้พิพากษา

8. การร้องเรียนในเรื่องนี้มีข้อนำสงสัย โดยที่ น.ส.มณีแต่งเรื่องขึ้น โดยทำเป็นบันทึกรายงานนายสืบพงษ์วันเดียวกับที่จำเลยในคดียื่นหนังสือร้องเรียนต่อประธานศาลฎีกา โดยเป็นวันเดียวกันกับที่ทนายจำเลยยื่นคำแถลงร้องเรียนที่ศาลจังหวัดฉะเชิงเทราอีกฉบับ ทั้งที่ทนายจำเลยคิดว่าความในคดีอื่นที่โจทก์ฟ้องในศาลแขวงสมุทรปราการ จึงน่าแปลกใจว่าวันเดียวกันมีหนังสือร้องเรียนเรื่องเดียวกันถึง 3 ฉบับ และยังพบพิรุธว่า เมื่อเทียบคำต่อคำในบันทึกของ น.ส.มณี และคำแถลงทนายจำเลย ประมาณ 10 บรรทัดเหมือนกันเกือบ 100% ซึ่งเป็นเรื่องน่าแปลกที่ผู้พิพากษาเจ้าของสำนวนกับจำเลยสามารถจดจำได้ตรงกันแทบไม่ผิดเพี้ยน ทั้งที่ระยะเวลาผ่านไป 10 วัน และตรงกับที่ น.ส.มณีบันทึกไว้ในคำเบิกความจำเลยแทบจะไม่มีข้อตำหนิ ทั้งที่ยังอยู่ระหว่างทนายโจทก์ตามด้าน ซึ่งตามกฎหมายจำเลยไม่สามารถขอคัดถ่ายคำเบิกความได้

9. ภายหลังโจทก์ขอโอนคดี มีผู้พิพากษาระดับสูงในภาค 2 นำหนังสือทูลเกล้าฯ ถวายฎีกาของจำเลยมาลงเผยแพร่ในไลน์กลุ่มผู้พิพากษา โดยไม่เกรงกลัวความผิด ไม่สมควร ทั้งมีข้อสงสัยว่าหนังสือของจำเลยในคดีมาอยู่ที่ผู้พิพากษาได้อย่างไร การกระทำของบุคคลกลุ่มนี้เริ่มจากการแต่งเรื่องเท็จ จากนั้นเผยแพร่ข้อมูลอันเป็นเท็จทางโซเชียลมีเดีย โดยตรวจพบที่มาจากผู้พิพากษากลุ่มหนึ่งในภาค 2 ปลุกระดมชวนเชื่อว่า

เหตุการณ์ตามที่แต่งเรื่องเกิดขึ้นจริง จากนั้นให้ด้วยคำต่ออนุ ก.ต.ขัดแย้งกันเองเป็นพิรุธ เมื่ออนุ ก.ต.มีมติเห็นว่าผมเหมาะสมที่จะดำรงตำแหน่งรองประธานศาลฎีกา ก็ให้ข่าวต่อสื่อมวลชนกดดันการลงมติ ก.ต.และสำรายชื่อถอดถอน ทั้งที่ข้อเท็จจริงยังไม่มีกรณียุติว่ามีการกระทำเกิดขึ้นจริงหรือไม่ หรือนายสืบพงษ์, น.ส.มณี กับพวกปฏิบัติหน้าที่ไม่ชอบตามที่โจทก์ร้องเรียน การกระทำผิดเช่นนี้ผิดวิสัยผู้พิพากษา เสื่อมเสียเกียรติยศเกียรติศักดิ์ของตุลาการ

นายชำนานอุระบุทั้งท้ายว่า การกระทำที่นายสืบพงษ์กับพวกที่แต่งเรื่องขึ้นเป็นเรื่องร้ายแรง ผู้พิพากษาต้องกระทำในสิ่งถูกต้อง และหาอาจอ้างการกระทำไม่ถูกต้องมาบิดเบือนสร้างความปลอดภัยว่าตนกระทำสิ่งที่ถูกต้องได้ เพราะสิ่งสำคัญที่สุดของการเป็นผู้พิพากษาคือ "จิตสำนึก" หากรู้ว่าสิ่งที่กระทำไม่ถูกต้องยังฝืนกระทำลงไป ก็ไม่ควรปล่อยไว้ให้เป็นเยี่ยงอย่าง เพราะจะทำให้ประชาชนได้รับความเดือดร้อนและเสื่อมเสียแก่องค์กรนี้